

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 56/2025
22.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Илић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Пирот из Пирота, чији је пуномоћник Александар Митић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж1 2740/2024 од 23.10.2024. године, у седници одржаној 22.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2740/2024 од 23.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења о трошковима поступка у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2740/2024 од 23.10.2024. године.

Образложење

Решењем о трошковима поступка у ставу другом изреке пресуди Апелационог суда у Нишу Гж1 2740/2024 од 23.10.2024. године, преиначена је пресуда Основног суда у Пироту П1 69/24 од 18.06.2024. године у ставу другом изреке, тако што је обавезан тужени да тужилци на име парничних трошкова исплати 36.000,00 динара, а део захтева преко наведеног до износа од 86.250,00 динара, досуђеног првостепеном пресудом одбијен је као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од

општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценићи разлоге тужиље за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку. Овим законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Према овим правилима, одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова покретањем и вођењем судског поступка и других релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака. Из изнетих разлога, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији против овог решења применом одредбе члана 404. став 1. овог закона.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка, па нема места примени одредбе члана 403. став 2. ЗПП.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев, и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија тужиље је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**